

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Tomáše Blažka a Mgr. Heleny Konečné ve věci

navrhovatelky: **TSR Czech Republic s.r.o.**, IČO 40614875
sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha 8
zastoupené advokátem JUDr. Stanislavem Dvořákem
sídlem Pobřežní 394/12, 186 00 Praha 8

proti
odpůrci: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 1. 10. 2024, č. j. KUKHK – 6634/ZP/2024-9, kterým odpůrce nově stanovil rozsah záplavového území a nově vymezil aktivní zóny záplavového území významného vodního toku Úpa na území města Trutnov,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Navrhovatelka podala u krajského soudu dne 18. 12. 2024 návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Domáhá se zrušení výše specifikovaného opatření obecné povahy, kterým odpůrce (dále

také „vodoprávní úřad“) podle § 66 odst. 1 a 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), nově stanovil rozsah záplavového území a nově vymezil aktivní zónu záplavového území významného vodního toku Úpa na území města Trutnov. Původně odpůrce stanovil rozsah záplavového území a vymezil aktivní zónu záplavového území uvedeného vodního toku opatřením obecné povahy ze dne 9. 6. 2016 pro říční kilometry 28,898 až 58,024. Napadeným opatřením obecné povahy došlo ke změně ve vymezení záplavového území a jeho aktivní zóny v úseku ř. km 48,098 až 53,348. Záplavové území bylo stanoveno pro přirozené povodně a bylo vymezeno záplavovou čarou s dobou opakování povodně 100 let (tzv. Q_{100}).

2. Záplavové území zasahuje do provozovny navrhovatelky, která se nachází na jí vlastněných pozemcích parc. č. st. XA, parc. č. XB a parc. č. XC, vše v k. ú. xx. Navrhovatelka považuje napadené opatření obecné povahy za nezákonné z níže uvedených důvodů.

II. Shrnutí argumentace navrhovatelky a odpůrce

3. **Navrhovatelka** úvodem návrhu konstatovala, že je obchodní společností podnikající mimo jiné v oblasti nakládání s odpady. Záplavové území zasahuje do její provozovny, konkrétně záplavová čára s dobou opakování povodně 100 let prochází skrze výše specifikované nemovitosti navrhovatelky. Dále poukázala na doporučení stanovená vodoprávním úřadem týkající se dotčených osob. Podle navrhovatelky jsou její práva a zájmy dotčeny napadeným opatřením obecné povahy, protože v provozovně má buňku pro zaměstnance a provozní halu a do budoucna plánuje přestavbu těchto objektů. Vodoprávní úřad přitom počítá s tím, že stanovená doporučení budou mít dopad na novou výstavbu či změnu stávající výstavby v záplavovém území. Navrhovatelka tak bude nucena vynaložit na plánovanou přestavbu vyšší náklady. Vodoprávní úřad má také právo jí uložit povinnost zpracovat povodňový plán, odstranit předměty a zařízení, která mohou způsobit zhoršení odtokových poměrů, a vykonávat v provozovně navrhovatelky povodňové prohlídky. Navrhovatelka bude rovněž muset vynaložit vyšší náklady (minimálně o jednu třetinu) na pojištění provozovny, není ani vyloučeno, že provozovna nebude moct být pojištěna vůbec. To by mohlo mít vliv na smluvní vztahy navrhovatelky, neboť některé z navrhovatelkou uzavíraných smluv vyžadují pojištění.
4. Napadené opatření obecné povahy je dle navrhovatelky nezákonné ze dvou důvodů. Za prvé, návrh Povodí Labe, státní podnik (dále jen „Povodí Labe“), na vyhlášení záplavového území byl v rozporu s vyhláškou Ministerstva životního prostředí č. 79/2018 Sb., o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentace (dále také „vyhláška o stanovování záplavových území“). Za druhé, opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné, neboť vodoprávní úřad se dostatečně nevypořádal s připomínkami, které navrhovatelka uplatnila k návrhu na vyhlášení záplavového území.
5. K prvnímu důvodu odkázala na § 7 odst. 1 písm. f) vyhlášky o stanovování záplavových území, podle něž musí návrh záplavového území obsahovat zobrazení území zaplaveného nejvyšší zaznamenanou přirozenou povodní. Dokumentace předložená Povodím Labe vodoprávnímu úřadu tento požadavek nesplňuje. K příslušné připomínce navrhovatelky Povodí Labe uvedlo, že nemá rozsah historické povodně na toku Úpa v Trutnově k dispozici. Navrhovatelka má ale pochybnosti o uvedeném tvrzení, neboť největší historická povodeň, která nastala v červenci 1997, byla podrobně popsána a

zdokumentována. Povinnost stanovená vyhláškou se přitom dle navrhovatelky neuplatní pouze tehdy, pokud takové podklady objektivně neexistují.

6. Pokud jde o namítanou nepřezkoumatelnost, navrhovatelka zdůraznila, že vodoprávní úřad není vázán návrhem správce vodního toku na stanovení rozsahu záplavového území. Odpovědnost za správné stanovení záplavového území nese vodoprávní úřad. Odpůrce tak byl povinen zkoumat jak formální, tak materiální náležitosti podkladů poskytnutých Povodím Labe. Navrhovatelka uplatnila v připomínkách k návrhu na vyhlášení záplavového území konkrétní argumenty, proč je nepřiměřené, aby záplavové území bylo vymezeno tak, že bude zasahovat až do její provozovny. Odpůrce ve vztahu k těmto argumentům pouze odkázal na vyjádření Povodí Labe, aniž by k němu přidal jakoukoliv vlastní úvahu. Nezabýval se tak otázkou, zda záplavové území nebude nepřiměřeně zasahovat práva navrhovatelky a zda neexistuje jiné řešení, které by tato práva zasahovalo méně. Navrhovatelka dále v připomínkách vytýkala návrhu Povodí Labe, že v rozporu s § 7 odst. 1 písm. d) vyhlášky o stanovování záplavových území neobsahoval odůvodnění změn rozsahu navrhovaného záplavového území vzhledem k dříve stanovenému. Odpůrce však tento nedostatek nijak nerefletoval a nezdůvodnil, proč je třeba stanovit záplavové území právě na Úpě v ř. km 48,098 až 53,348 a nikoliv jinde. Není tedy možné objektivně přezkoumat potřebnost vyhlášení záplavového území ani zhodnotit, zda tato potřebnost může vyvážit zásah, který vyhlášení záplavového území bude mít do práv a oprávněných zájmů navrhovatelky, a posoudit, zda by nebylo možné dosáhnout sledovaného cíle jiným, méně omezujícím způsobem.
7. **Odpůrce** k návrhu na zrušení opatření obecné povahy uvedl, že stanovování záplavového území je poměrně složité a záleží na mnoha aspektech, zejména na podkladových mapách, podrobnosti zaměření terénu, využití území, hydrologických podkladech poskytovaných Českým hydrometeorologickým ústavem (dále jen „ČHMÚ“) a dalších. Vodoprávní úřad má povinnost na základě žádosti správce vodního toku stanovit nebo změnit záplavové území. Vzhledem k tomu, že není v možnostech vodoprávního úřadu přepočítávat rozsah záplavového území, přeměřovat dané území, není ani možné, aby upravoval hranice jednotlivých rozlivů. Odpůrce dodal, že v minulosti se záplavové území stanovovalo pouze dopisem příslušného úřadu, nyní se tak děje formou opatření obecné povahy. Postup jeho vydávání je však vodním zákonem zčásti upraven odlišně oproti obecné úpravě.

III. Posouzení věci krajským soudem

8. Úvodem krajský soud konstatuje, že záplavová území i jejich aktivní zóny se stanoví opatřením obecné povahy (viz § 66 odst. 7 vodního zákona). Odpůrce oznámil napadené opatření obecné povahy veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsil na svou úřední desku dne 3. 10. 2024 a sejmul dne 20. 10. 2024.
9. Kromě existence opatření obecné povahy, které je možno podrobit soudnímu přezkumu, jsou bezpochyby naplněny i další podmínky řízení. Navrhovatelka přednesla plausibilní tvrzení o tom, že napadené opatření obecné povahy se dotýká její právní sféry – viz výše bod 3 tohoto rozsudku. Navrhovatelka je tak aktivně procesně legitimována k podání návrhu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS). Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu. Návrh obsahuje také další náležitosti podle § 101b odst. 2 s. ř. s. a navrhovatelka jej podala v zákonem stanovené lhůtě.

10. Krajský soud tedy přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého soudního řádu správního. Byl přitom dle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. Věc projednal a rozhodl o ní bez nařízení jednání, neboť navrhovatelka i odpůrce s tímto postupem krajského soudu vyjádřili souhlas dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
11. Podle § 66 odst. 1 vodního zákona *záplavová území jsou administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou. Jejich rozsah je povinen stanovit na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad. Vodoprávní úřad může uložit správci vodního toku povinnost zpracovat a předložit takový návrh v souladu s plány hlavních povodí a s plány oblastí povodí. Podle odst. 2 v zastavěných územích, v zastavitelných plochách podle územně plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích, vymezi vodoprávní úřad na návrh správce vodního toku aktivní zónu záplavového území podle nebezpečnosti povodňových průtoků. Podle odst. 3 způsob a rozsah zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentace stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.*
- (Ne)úplnost návrhu správce vodního toku*
12. Navrhovatelka předně namítla, že návrh správce vodního toku (Povodí Labe), na jehož základě odpůrce vydal napadené opatření obecné povahy, byl neúplný. V rozporu s požadavky uvedenými ve vyhlášce o stanovování záplavových území totiž neobsahoval zobrazení území zaplaveného nejvyšší zaznamenanou přirozenou povodní.
13. Podle § 7 odst. 1 písm. f) vyhlášky o stanovování záplavových území *návrh záplavového území, který předkládá správce vodního toku vodoprávnímu úřadu, obsahuje zobrazení území zaplaveného nejvyšší zaznamenanou přirozenou povodní, pokud jsou podklady pro vytvoření tohoto zobrazení k dispozici.*
14. Krajský soud ověřil ze spisu předloženého odpůrcem, že žádost Povodí Labe o stanovení nového rozsahu záplavového území a vymezení nové aktivní zóny záplavového území významného vodního toku Úpa na území města Trutnov neobsahovala zobrazení území zaplaveného nejvyšší zaznamenanou přirozenou povodní.
15. Po zpracování návrhu opatření obecné povahy a jeho zveřejnění odpůrcem podala navrhovatelka k tomuto návrhu připomínky ve smyslu § 172 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (pozn. soudu – s ohledem na § 115a odst. 3 vodního zákona nemohou dotčené osoby v řízení o stanovení záplavových území a jejich aktivních zón uplatnit námitky ve smyslu § 172 odst. 5 správního řádu). Jedna z připomínek se týkala právě chybějícího zobrazení území zaplaveného nejvyšší zaznamenanou přirozenou povodní. Odpůrce si vyžádal od Povodí Labe vyjádření k připomínkám navrhovatelky. Povodí Labe tak učinilo dopisem ze dne 27. 5. 2024, v němž k dané otázce uvedlo, že nemá k dispozici rozsah historické povodně na toku Úpa v Trutnově. Zároveň blíže popsalo hydraulický model, v němž bylo zpracováno záplavové území, a konstatovalo, že reálné povodně slouží v některých případech pro kalibraci výpočtů, pokud jsou známy hodnoty povodňových průtoků a výšky kulminace hladiny. Výšky kulminace hladiny v tomto případě nemá Povodí Labe k dispozici. Odpůrce v napadeném opatření obecné povahy odkázal na uvedené sdělení Povodí Labe.
16. Navrhovatelka v návrhu na zrušení opatření obecné povahy vyjádřila pochybnosti o uvedeném tvrzení Povodí Labe. Tyto pochybnosti ale nepodložila odkazem na konkrétní důkaz, který by svědčil o opaku, tedy o existenci podkladů pro vytvoření zobrazení

historické povodně. Navrhovatelka pouze obecně tvrdí, že největší historická povodeň, která nastala v červenci 1997, byla podrobně popsána a zdokumentována. Dále odkázala na dokument Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“) z roku 1998 *Vyhodnocení povodňové situace v červenci 1997 – souhrnná zpráva projektu*. Nijak však nespecifikovala, co přesně z tohoto dokumentu dovozuje ve vztahu k posuzované věci, ani neodkázala na žádnou konkrétní pasáž z této (poměrně obsáhlé) zprávy. Soud tudíž předpokládá, že se má jednat o doklad dosvědčující toliko výše uvedené obecné tvrzení navrhovatelky. Nepovažoval tak za nutné provádět touto zprávou důkaz. Pochybnosti navrhovatelky tedy zůstaly v rovině nepodložených spekulací. Za této situace krajský soud přisvědčuje odpůrci, že návrh Povodí Labe nebyl v rozporu s § 7 odst. 1 písm. f) vyhlášky o stanovování záplavových území.

17. Ostatně judikatura správních soudů již dovodila, že stanovení záplavových území je v první řadě založeno na matematických modelech, výpočtech a statistických údajích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 190/2016-41, č. 3609/2017 Sb. NSS). Údaj o přirozené povodni samozřejmě může tyto modely zpřesnit a korigovat, proto je důležitý. Pokud ale není k dispozici, pouze to znamená, že jej nelze použít pro zpracování těchto modelů, ne že by na příslušném území nemohlo dojít k výskytu přirozené povodně (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2024, č. j. 39 A 15/2024-49).
18. Podpůrně krajský soud odkazuje také na sdělení MŽP ze dne 16. 1. 2025, že neshledalo důvod k zahájení přezkumného řízení ve vztahu k napadenému opatření obecné povahy (uvedené sdělení soudu zaslala sama navrhovatelka). MŽP zde k dané otázce uvedlo, že ne všechny informace o historické povodni mohou poskytnout podklad pro zobrazení zaplaveného území. Podstatné je, zda v daném území jsou umístěny povodňové značky, na které by mohl být model kalibrován. Navíc Úpa při povodni v roce 1997 kulminovala asi padesátiletým průtokem, i kdyby tak bylo zobrazeno touto povodní zaplavené území, s vysokou pravděpodobností by toto zobrazení nemohlo sloužit jako důkaz, že stoletá povodeň, která definuje záplavové území, nezasáhne nemovitosti navrhovatelky.
19. Námitka, že návrh správce vodního toku, na jehož základě odpůrce vydal napadené opatření obecné povahy, byl neúplný, je nedůvodná.

(Ne)přezkoumatelnost napadeného opatření obecné povahy

20. Podle navrhovatelky je napadené opatření obecné povahy dále nepřezkoumatelné, neboť odpůrce se dostatečně nevypořádal s připomínkami, které uplatnila k návrhu Povodí Labe na vyhlášení záplavového území.
21. Jak již krajský soud uvedl výše, v řízení o stanovení záplavových území a jejich aktivních zón jsou dotčeny osoby oprávněné uplatnit pouze připomínky ve smyslu § 172 odst. 4 správního řádu. Byť ale námitky mají přísnější procesní režim a kladou větší požadavky na správní orgán, neboť je třeba o nich vydat rozhodnutí, ani připomínky nemůže správní orgán zcela pominout. Zabývá se jimi jako podkladem pro rozhodnutí a je povinen je vypořádat v odůvodnění opatření obecné povahy.
22. Dalším specifickým tohoto řízení je, že se v něm bez dalšího neuplatní závěry judikatury správních soudů k přípustnosti omezení vlastnického práva na základě územního plánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120 (č. 1910/2009 Sb. NSS), shrnul, že k takovému omezení vlastnického

práva může dojít pouze za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu: „*Podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s., je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu).*“ S ohledem na povahu institutu stanovení záplavového území jsou ale tyto závěry v nyní posuzované věci použitelné pouze v omezené míře.

23. Jak konstatoval Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. 6. 2016, č. j. 50 A 4/2016-26, a následně potvrdil Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném rozsudku č. j. 1 As 190/2016-41, územní plánování se od stanovení záplavových území a jejich aktivních zón podstatně liší. Zatímco v procesu územního plánování má pořizovatel územního plánu poměrně široký prostor pro uvážení, neboť i přes četné omezující parametry má zpravidla k dispozici širokou paletu možných způsobů využití regulovaného území, v oblasti povodňové ochrany vodoprávnímu úřadu téměř žádný prostor pro výběr přijatého řešení nezbývá. Záplavové území včetně jeho aktivní zóny se totiž stanoví z podstatné části na základě matematických modelů, které vycházejí ze statistických údajů o území. V případě stanovení záplavového území tak dochází k zásahu do vlastnického práva z objektivně existujících důvodů (poloha nemovitosti v místě hrozících záplav), nikoliv z vůle orgánu, který například vyhradil určité území pro jiný účel.
24. Byť i vodoprávní úřad je tedy povinen aplikovat principy proporcionality a volit z rovnocenných řešení ta, která nejméně zatěžují vlastníky dotčených nemovitostí, nemá zpravidla prostor pro vlastní uvážení, v němž by princip proporcionality aplikoval. Uvážení, jež se vodoprávnímu úřadu dostává, tak za stávající právní úpravy v podstatě spočívá jen v otázce, zda a jaké omezující podmínky stanoví pro záplavová území mimo jejich aktivní zóny (pro aktivní zóny jsou omezení stanovena samotným zákonem, viz § 67 odst. 1 a 2 vodního zákona, který z těchto omezení nepřipouští žádné výjimky).
25. V nyní posuzované věci ale odpůrce nestanovil žádné omezující podmínky pro záplavové území mimo jeho aktivní zóny. V odůvodnění napadeného opatření obecné povahy pouze vyjmenoval doporučení, jak se v záplavovém území chovat, aby v případě povodní byly minimalizovány škody (s tím, že tato doporučení mohou být konkretizována a uplatňována formou podmínek ve vodohospodářském souhlasu vydávaném dle § 17 vodního zákona nebo při zpracování územních plánů či povodňových plánů obcí a povodňových plánů jednotlivých nemovitostí v obci). Tato doporučení tedy přímo nezasahují do práv navrhovatelky. Ostatně navrhovatelka ani konkrétně nezpochybnila přiměřenost některého z těchto doporučení. Rozporuje samotné vymezení záplavového území a skutečnost, že zasahuje do její provozovny. Pokud však takové vymezení záplavového území představuje řádný výstup z modelu užitého zpracovatelem záplavového území, pak odpůrce neměl žádný prostor pro posouzení přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelky a musel záplavové území tímto způsobem vymezit. Nemohl jen tak „vykrojit“ pozemky navrhovatelky z navrženého rozsahu záplavového území.
26. Osoby dotčené vymezením záplavového území a jeho aktivních zón mají samozřejmě právo zpochybnit správnost vstupních údajů a provedených výpočtů. Pokud tak učiní v připomínkách k návrhu opatření obecné povahy, pak je povinností odpůrce se těmito otázkami blíže zabývat. V tomto ohledu dává krajský soud za pravdu navrhovatelce, že odpovědnost za správné stanovení záplavového území nese vodoprávní úřad, který se

nemůže spokojit pouze s formální kontrolou podkladů poskytnutých správcem vodního toku (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 190/2016-41).

27. Akceptovatelným postupem vodoprávního úřadu v situaci, kdy dotčená osoba uplatní takové připomínky, ale je, že si správní orgán vyžádá vyjádření k připomínkám od správce vodního toku, případně od zpracovatele návrhu na vymezení záplavového území. I v takovém případě si vodoprávní úřad samozřejmě „*musí na svou odpovědnost vyhodnotit úplnost, celistvost a přesvědčivost takového vyjádření a v případě relevantních pochyb si vyžádat buď doplnění vysvětlení, nebo správnost řešení obsaženého v návrhu vyhodnotit za pomoci jiného odborníka, včetně např. postupu podle § 56 správního řádu*“ (rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 50 A 4/2016-26). Pokud vodoprávní úřad shledá, že předložený návrh záplavového území není zpracován v souladu s vyhláškou o stanovování záplavových území, vrátí jej správci vodního toku k doplnění nebo změně (§ 8 odst. 3 uvedené vyhlášky). Pokud nicméně shledá vysvětlení správce vodního toku (zpracovatele návrhu) dostatečným, pak mu nic nebrání v tom, aby na něj v odůvodnění opatření obecné povahy odkázal.
28. Z výše uvedeného plyne, že nelze odpůrci vytýkat samotnou skutečnost, že si vyžádal vyjádření Povodí Labe k připomínkám uplatněným navrhovatelkou. Jestliže po obdržení tohoto vyjádření a jeho vyhodnocení shledal, že vyvrací všechny pochybnosti vyslovené navrhovatelkou, pak byl přípustný i následný postup odpůrce spočívající v odkazu na vyjádření Povodí Labe v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy. Nebylo nezbytně nutné, aby k tomuto odkazu připojil vlastní úvahu. V samotné absenci takové doplňující úvahy odpůrce nelze spatřovat nepřezkoumatelnost napadeného opatření obecné povahy. Podstatné je, zda vyjádření Povodí Labe skutečně vyvrací pochybnosti navrhovatelky.
29. Krajský soud proto porovnal navrhovatelkou uplatněné připomínky s vyjádřením Povodí Labe a posoudil, zda toto vyjádření splňuje uvedené požadavky.
30. Podle první připomínky navrhovatelky návrh záplavového území neobsahuje zobrazení území zaplaveného nejvyšší zaznamenanou přirozenou povodní. K této otázce se soud již vyjádřil výše.
31. Navrhovatelka současně vytkla návrhu Povodí Labe, že v rozporu s § 7 odst. 1 písm. d) vyhlášky o stanovování záplavových území neobsahuje odůvodnění změn rozsahu navrhovaného záplavového území vzhledem k dříve stanovenému. Za nedostatečné považovala odůvodnění nacházející se v dokumentu *Popis zpracování záplavového území včetně aktivní zóny záplavového území* ze dne 20. 6. 2023, kde se uvádí: „*Aktualizace záplavového území byla zpracována za účelem zpřesnění výšek hladin a rozsahu rozlivů záplavových čar včetně rozsahu aktivní zóny záplavového území z důvodu: Přepočítání 1D/2D hydraulickým modelem proudění. Tyto uvedené aktualizace a zpřesnění výpočtu mohou zapříčinit významné lokální zvětšení či zmenšení rozlivu případně změny výšek hladin.*“ Podle připomínky navrhovatelky takové odůvodnění nic neříká o tom, jaký model a vstupní data byly použity v minulosti při stanovení původního záplavového území, proč má být původní záplavové území nepřesně či nesprávně vymezeno a v čem konkrétně má nové vymezení záplavového území tuto situaci zlepšit. Zároveň není zřejmé, proč je potřeba stanovit záplavové území právě na Úpě v ř. km 48,098 až 53,348 a nikoliv jinde.
32. Povodí Labe k této připomínce uvedlo, že původní záplavové území bylo zpracováno 1D hydraulickým modelem proudění, kde je výpočet hladin v korytě a inundaci realizován na

základě příčných (údolních) profilů. Oproti tomu 1D/2D hydraulický model proudění počítá výšky hladin na podkladu digitálního modelu terénu v každém bodu výpočetní sítě. Hladina tak nemusí být v příčném profilu toku ve stejné výšce a model věrohodněji popisuje průběh povodňového průtoku. Tímto výpočtem dochází ke zpřesnění výšek hladin a rozsahu záplavového území v uceleném úseku toku Úpa.

33. Soud považuje toto zdůvodnění za dostatečné. Jestliže novější hydraulický model umožňuje věrohodněji předpovědět průběh povodňového průtoku (což navrhovatelka v návrhu na zrušení opatření obecné povahy nijak nerozporuje), pak byl postup Povodí Labe (tj. zpracování návrhu nového stanovení záplavového území na základě tohoto přesnějšího modelu) nejen racionální, ale přímo žádoucí.
34. Povodí Labe se výslovně nevyjádřilo pouze k výhradě navrhovatelky, že není zřejmé, proč bylo nutné nově stanovit rozsah záplavového území právě na Úpě v ř. km 48,098 až 53,348 a nikoliv jinde. K této otázce se přímo nevyjádřil ani odpůrce. Soud však v tomto dílčím nedostatku napadeného opatření obecné povahy nespatřuje vadu, která by sama o sobě mohla založit jeho nezákonnost. Přinejmenším implicitně je odpověď na otázku navrhovatelky v odůvodnění napadeného opatření přítomna – plyne z něj, že v daném úseku protéká Úpa územím města Trutnov. Soud přitom obecně považuje za logické, že nejprve se budou aktualizovat záplavová území v úsecích, v nichž vodní toky protékají zastavěnými částmi obcí, kde je v případě povodně vyšší riziko ohrožení života, majetku apod., než je tomu ve volné krajině (obdobně viz výše zmiňované sdělení MŽP ze dne 16. 1. 2025). Trutnov je největším městem nacházejícím se na toku Úpy. Dává proto smysl, že správce vodního toku v první řadě inicioval nové vymezení záplavového území právě v tomto úseku.
35. Podle další připomínky návrh v rozporu s vyhláškou o stanovování záplavových území vymezil v daném případě záplavové území nejen záplavovou čarou s dobou opakování povodně 100 let (Q_{100}), ale i záplavovou čarou s dobou opakování povodně 500 let (Q_{500}). K tomu Povodí Labe konstatovalo, že dochází ke stanovení záplavového území při průtoku Q_{100} a k vymezení aktivní zóny záplavového území. Rozlivy při průchodu povodňových průtoků Q_5 , Q_{20} a Q_{500} jsou v situaci zakresleny pouze pro informaci. V návrhu na zrušení opatření obecné povahy navrhovatelka tuto námitku již neuplatnila, krajský soud proto považuje za dostatečné v tomto bodě odkázat na vyjádření Povodí Labe.
36. Další připomínka se týká nadmořské výšky provozovny. Podle navrhovatelky vypočtená nadmořská výška hladin povodně odpovídající staničení (ř. km), na kterém je umístěna její provozovna, je nižší, než jaká je nadmořská výška nejnižšího bodu v areálu provozovny. Konkrétně navrhovatelka uvedla, že nadmořská výška provozovny se pohybuje mezi 421,13 m. n. m. a 423,58 m. n. m. Této nadmořské výšce dosahuje vypočtená nadmořská výška hladin povodně až na staničení ř. km 50,074, tedy až nad jezem, který se nachází proti proudu Úpy více než 200 metrů od okraje areálu provozovny. Na staničení odpovídajícímu umístění provozovny (ř. km cca 49,794) dosahuje vypočtená nadmořská výška hladin povodně 418,8 m. n. m. pro 100letou vodu (Q_{100}) a 419,43 m. n. m. pro 500letou vodu (Q_{500}). Tedy i pro 500letou vodu dosahuje vypočtená nadmořská výška hladiny přibližně o metr níž, než se nachází nejnižší bod provozovny (a to i při započtení střední chyby digitálního modelu reliéfu, který byl použit jako geodetický podklad pro záplavové území). Navrhovatelce se proto jeví jako nerealné, aby se při povodni voda

dostala až na úroveň její provozovny. Takový závěr údajně nemá oporu v podkladových datech.

37. K této připomínce Povodí Labe nechalo vyjádřit se zpracovatele návrhu záplavového území, podle něž se úrovně hladin vztahují k ose koryta Úpy. Tyto úrovně hladin ale nelze extrapolovat do inundačního území. Zaplavení provozovny při průtoku Q_{100} a Q_{500} je způsobeno prouděním po povrchu z horní části inundačního území, kde došlo k vyběžení z koryta Úpy.
38. Krajský soud považuje uvedené vysvětlení za dostatečné a odkazuje na něj, a to i s ohledem na skutečnost, že navrhovatelka v návrhu na zrušení napadeného opatření obecné povahy konkrétně neuvedla, v čem spatřuje jeho nesprávnost. Pouze vytkla odpůrci, že k dané otázce nevyslovil žádnou vlastní úvahu – to ale nebylo jeho povinností (viz výše). Soud tedy konstatuje, že zpracovatel návrhu záplavového území řádně vyložil, proč s ohledem na nadmořskou výšku provozovny nelze spatřovat rozpor mezi podkladovými daty a zahrnutím areálu provozovny do záplavového území. Navrhovatelka toto vysvětlení relevantně nezpochybnila, a tak soud nepovažoval za nutné se danou otázkou podrobněji zabývat.
39. Podpůrně soud odkazuje také na sdělení MŽP ze dne 16. 1. 2025, podle něhož prosté porovnání nadmořských výšek v daném průřezu není možné, neboť nejde o ustálenou hladinu, ale o proudící tok. Proudění v inundaci přitom ovlivňuje mnoho faktorů, zvláště v zastavěném území, proto je výpočet výšky hladin v inundaci nutno provádět pomocí modelů. Významným faktorem je i vzdutí způsobené stavbami a nerovnostmi níže ve směru proudění.
40. Navrhovatelka dále v připomínce uvedla, že dle veřejně dostupných údajů zveřejňovaných ČHMÚ a Povodím Labe průtok Úpy při největší dosud zaznamenané povodni dne 7. 7. 1997, jak byl změřen na stanici Horní Staré Město, nacházející se asi 4 km od provozovny navrhovatelky, činil pouze 117 m^3 , což odpovídá povodni s periodicitou 10-20 let. Žádná povodeň tak zjevně nikdy nezasáhla do provozovny, což koresponduje i se zkušeností navrhovatelky a jejích předchůdců. Také proto má navrhovatelka pochybnosti o tom, zda provozovna může být někdy v budoucnu reálně dotčena povodní.
41. K této připomínce Povodí Labe uvedlo, že rozsah záplavového území nelze určovat či odhadovat z rozsahu existence reálných povodní. Reálné povodně slouží v některých případech pro kalibraci výpočtů, pokud jsou známy hodnoty povodňových průtoků a výšky kulminace hladiny. Výšky kulminace hladiny v tomto případě nemá Povodí Labe k dispozici.
42. Také v tomto případě krajský soud konstatuje, že Povodí Labe řádně odpovědělo na uplatněnou připomínku. Soud v této souvislosti odkazuje na vypořádání návrhové námitky ohledně (ne)úplnosti návrhu správce vodního toku, která se týkala související problematiky. Pouze pro úplnost doplňuje, že dle judikatury správních soudů samotný fakt, že se na daném území nikdy nevyskytla přirozená povodeň, není pro stanovení záplavového území podstatný. Stanovení záplavového území je totiž preventivní povodňové opatření. Jde tedy o opatření, které se stanovuje pro případ, že se přirozená povodeň někdy v budoucnu vyskytne (viz rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 39 A 15/2024-49). Jak například uvedl Nejvyšší správní soud v bodě 31 rozsudku č. j. 1 As 190/2016-41: „*Samotná skutečnost, že podle vyjádření pamětníků nedošlo v průběhu*

150 let v ulici, kde se nemovitosti stěžovatele nachází, k povodni, není bez dalšího překážkou k vymezení aktivní zóny záplavového území.“

43. Poslední připomínka navrhovatelky se týká údajné absence kritického přezkumu návrhu Povodí Labe ze strany vodoprávního úřadu. Rovněž k této otázce se soud již blíže vyjádřil.
44. Krajský soud shrnuje, že vyjádření Povodí Labe řádně reagovalo na připomínky navrhovatelky. Napadené opatření obecné povahy proto není nepřezkoumatelné z důvodu nedostatečného vypořádání jejích připomínek.

IV. Závěr a náklady řízení

45. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné navrhovatelkou jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl návrh dle § 101d odst. 2 s. ř. s.
46. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; odpůrci, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 18. března 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu